

[Niels Frederiksen.]

ikke mindst fordi jeg ønsker at lykønske det ærede Medlem Hr. Christmas Møller til det Postbroderskab, han indgik under sidste Landstingsvalg. (*Christmas Møller*: Det gik jo helt godt). Det gik helt godt, siger det ærede Medlem Hr. Christmas Møller, men jeg har altid hørt, at hvis man blander Blod med en anden, forpligter det; det er en gammel nordisk Skik. Jeg kan ikke se rettere end, at det under den kommende Afgørelse af, hvilken Pengepolitik der skal føres her i Landet, vil blive svært for Oppositionspartierne, støttet af den nye politiske Bevægelse, Landbrugernes Sammenslutning, at finde ud af, hvilken Vej der skal gaas, hvis man sammenholder de Meninger, der er kommet til Orde i den offentlige Diskussion fra de tre Sider med Hensyn til dette Spørgsmaal.

Den afgjorte Afvisning, som Oppositionspartiernes Ordførere har givet det foreliggende Lovforslag, begrundes med, at „Loven indeholder et Diktatur fra den højtærede Handelsministers Side, gældende for 1½ Aar“ — et nyt Slagord, man har opfundet baade i Pressen og i det politikse Ordskifte. Nu fremsættes dette Slagord paa alle mulige Maader, og det er jo det, der kendetegner Oppositionspartierne, at de altid tror, de kan vinde frem ved Slagord og med Slagord, som i Reglen indeholder overordentlig faa og smaa Realiteter. Da man hørte det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal karakterisere Lovforslagets Bestemmelser paa denne Maade, kunde man, hvis man ikke var vant til at høre det ærede Medlems kolossale Overdrivelser, næsten blive forskrækket over den Dristighed, hvormed den højtærede Handelsminister har tilladt sig at fremsætte for dette høje Ting, i et parlamentarisk styret Land, et Lovforslag, der er det mest fuldgyltige Udtryk for Russerpolitik.

Hvad angaar Bestemmelsen om Handelsministerens Beføjelse i det foreliggende Lovforslag, vil jeg gerne have Lov til at anføre, at i saa Henseende afviger det foreslaaede meget lidt fra det, hvorunder vi hidtil har arbejdet. Jeg gad set en Handelsminister, der brugte Diktaturet paa den Maade, at han lod sine personlige Meninger raade uden at tage Hensyn til Folketingets Flertal og Erhvervsrepræsentanternes rimelige Ønsker efter, at have forhandlet baade med Repræsentationen for Rigsdagen, for Erhvervene og for Nationalbanken, der som privat Bank har Ansvaret for Landets Pengepolitik! Den Handelsminister, der forbrød sig imod overfor ham rimeligt

fremsætte Ønsker og i hvert Tilfælde var i Uoverensstemmelse med Folketingets Flertal — hans Russerpolitik fik snart Ende, det er ganske givet.

Man tilstræber derfor gennem dette Slagord, som i Virkeligheden indeholder overordentlig ringe Realitet, at skræmme Befolkningen. Man kunde umuligt tænke sig en Handelsminister administrere disse uberegnelige, skiftende Forhold paa anden Maade end, at han altid var i Overensstemmelse med Flertallet i dette høje Ting og med Erhvervenes Repræsentanter, naar disse udtaler Ønsker, der landligt set kan betragtes som rimelige og rigtige.

Med Hensyn til en saadan Lovs Varighed har det jo Gang paa Gang vist sig uheldigt for Erhvervslivet og for de politiske Forhold, at man med korte Mellemrum har taget op til offentlig Debat de Forhold, som Loven omfatter.

Baade i Lovforslagets Bemærkninger og i den højtærede Handelsministers Fremsettelsestale er der givet Udtryk for den Politik, man tilstræber at føre. Man tilstræber at begrænse de Indgreb, som Lovgivningsmagten maa foretage overfor Vareomsætningen og dennes Udøvere stærkest muligt; men man vil ikke fravige det Formaal, man har sat sig: ved Lovgivning at bidrage til, at Vareomsætningen foregaar i et Omfang og paa en Maade, som støtter Landets sunde og nødvendige Økonomi. Man tilstræber tillige, som jeg allerede har antydnet, at bede Erhvervene bidrage deres til, at denne Gerning kan foregaa saa lidet generende som vel muligt, men man forlanger af dem, der importerer Varer, saavel som af andre Erhverv i Landet, at hver for sit Vedkommende bidrager til, at Folket som Helhed kan komme igennem de Vanskeligheder, som Vinteren tyder paa at ville byde os, paa saa rimelige Vilkaar som muligt.

Den Pengepolitik, man tilstræber at føre, er klart udtrykt saavel af den højtærede Handelsminister som i Bemærkningerne til Lovforslaget. Man tilstræber at holde en Kroneværdi saa nær Sterling som muligt, ogsaa under Hensyn til de Interesser, man har i at faa en saa gunstig Stilling som muligt i de Forhandlinger, man under de nuværende Forhold er nødt til at føre, for at skabe de bedst mulige Afsætningsforhold, ikke mindst for Landbrugets Eksportvarer.

Her kommer jeg til at berøre et Forhold, som efter min Opfattelse ikke er det mindst vigtige i denne Lovgivning. Det, det gælder om under de nuværende vanske-